

Aanbevelingen aan de Belgische Bisschoppenconferentie betreffende de opvolging van dossiers van seksueel misbruik n.a.v. de 'niet benoeming in Middelkerke'.

van de

Werkgroep Mensenrechten in de Kerk

Inleiding

Niettegenstaande er geen "juridische belasting" meer rust op die persoon lijkt ons de kans klein dat hij als (ex-)aanrander écht anders naar kinderen zal kijken en intentioneel benaderen. Heel wat studies uit psychologische richting bevestigen dit. Als er maar één kind het gevoel krijgt onveilig bij een priester te zijn vrezen wij dat u daar mee verantwoordelijk voor bent. De kans is natuurlijk groot dat u hier niets over zal horen want slachtoffers van seksueel misbruik hebben niet de neiging hun belevenissen aan de grote klok te hangen.

Het bevestigt bij ons de reeds lang bestaande overtuiging dat hoger geplaatsten van de kerk er niet in slagen een consequent ethisch geloofwaardig beleid op langere termijn uit te voeren. Van waar komt toch de voortdurende cultuur van dubbelzinnigheid, vragen wij ons af? De woorden zijn er wel, maar de daden vertellen een ander verhaal. De linkerhand doet hier. iets anders dan de rechterhand. Heeft u angst om recht door zee te varen op dit punt?

Waarom het zo ver laten komen dat u enkel toegeeft onder de druk van de media? Waarom niet eerst uw problemen voorleggen aan de slachtoffers van het seksueel misbruik? Het kan toch niet zijn dat uw huidig beleid op dezelfde kam geschoren wordt als het beleid van de vroegere bisschoppen.

Mgr. Vangheluwe minimaliseerde de gevolgen van zijn misbruik. Kardinaal Danneels die blijkbaar enkel maar onder grote druk van de "Danneels-tapes" kon toegeven dat hij meer sympathie heeft voor de positie van de misbruiker dan voor de positie en ervaringen van het slachtoffer. Wij kunnen nog meerdere voorbeelden aanhalen. Waarom zoveel energie steken in de angst voor gezichtsverlies?

Aanbevelingen

Wij willen graag aannemen dat de commotie en de reacties i.v.m. deze 'niet benoeming' u wel raken. Het is immers niet niets wat u, - maar ook wij slachtoffers - graag meemaken. Daarom vragen wij ons af of u zich wel goed laat adviseren in dergelijke zaken, verder dan enkel het juridische facet. Zoals voor mensen die uit generatie-armoede komen, er tegenwoordig meer en meer gewerkt wordt met ervaringsdeskundigen (dit is nodig omwille van het niet correct kunnen invoelen door buitenstaanders), raden wij u aan dit ook te doen in verband met aangelegenheden betreffende seksueel misbruik. Wij zijn steeds bereid tot een respectvol gesprek.

Daarom geven wij u graag, als aanzet tot een betere opvolging van de dossiers van seksueel misbruik in de kerk deze eerste aanbevelingen mee.

1. Beleidslijnen toepassen

Maak gebruik van uw eigen Beleidslijnen ter zake. Zowel in uw Brochure "Verborgene Verdriet" (januari 2012) en "Van Taboe naar Preventie" (juni 2014) formuleert u klaar en duidelijk hoe binnen het instituut moet worden omgegaan met daders, ook nadat het juridische proces is afgehandeld. Zie vooral de blz. 39-40 van Verborgene Verdriet of blz. 22-23 in Van Taboe naar Preventie, waar u het mooi samenvat: "Een dader als mens niet in de steek laten, is niet hetzelfde als ontoelaatbaar gedrag tolereren of minder daadkrachtig optreden" of "preventie is beter dan herstel".

2. Voorkom tunnelvisie

Omring u in de besluitvorming i.v.m. mogelijke nieuwe taken voor ex-daders niet enkel door (kerk)juristen of enkel de kleine kring van vertrouwelingen. Hierdoor ontstaat precies de tunnelvisie waardoor later de botsing met de realiteit hard aankomt.

3. Open vizier

Schuw de media niet. Beter lijkt het ons dat u zelf de media uitnodigt bij een nieuwe benoeming van een priester of andere pastorale werker met een misbruikverleden. De meeste daders zijn toch plaatselijk of regionaal gekend. Toedekken maakt niet enkel de ex-dader onzeker, maar ook het godsvolk en zeker de ex-slachtoffers.

4. Respect voor locale besturen

Betrek ook de plaatselijke besturen in gemeente, parochie, ziekenhuizen, scholen, bewegingen enz. in de besluitvorming vooraleer een herbenoeming te doen.

5. Respect voor de historische slachtoffers

In onze werkgroep zijn nog meerdere andere zaken bekend van priesters die kinderen of jongeren misbruikten in het verleden misbruikten en die pastorale taak uitoefenen in tegenstrijd met uw besluiten ter zake in 'Verborgene Verdriet'. Wij vragen dat u slachtoffers die daar last van blijven ondervinden dat u hen respectvol zou beluisteren en hun wensen meenemen in uw benoemingsbesluiten.

Tot slot

De problematiek van seksueel misbruik in de kerk heeft in een recent verleden te veel mensen in de onmogelijkheid gebracht ooit nog te kunnen geloven in een God die van kinderen houdt. Toch willen wij u blijven aanspreken om het vertrouwen te herstellen. Steeds opnieuw. Laat nooit 'die tweede dood over u komen'. Welke stappen u ter zake onderneemt, doe het nooit zonder eerst de slachtoffers gehoord te hebben.

31 oktober 2014

De werkgroep Mensenrechten in de Kerk

Staf Van Pelt, Marc Dewit, Norbert Bethune, Linda Opdebeeck en Rik Devillé